

[Jette Thomsen]

supplement til de eksisterende regler. Der er tale om et kollektivt ansvar for staten og kommunerne, og efter bemærkningerne vil det nu blive muligt at placere ansvaret så tæt som muligt på den begåede lovovertrædelse og i forhold til den myndighed, der har kompetence til at tilrettelægge arbejdsmiljøet på en forsvarlig måde.

Jeg skal anbefale lovforslaget.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Venstre kan også støtte lovforslaget. Selvfølgelig skal der være ligestilling mellem den private og den offentlige sektor, også når det drejer sig om sanktionerne.

Jeg kan ikke lade være med at glæde mig over, at der åbenbart er tale om noget næsten historisk, for der står i bemærkningerne til lovforslaget – og så er det selvfølgelig rigtigt –: »Der findes intetsteds i lovgivningen i dag regler om strafansvar for statslige myndigheder.« Det vil sådan set sige, at vi indtil i dag vel, juridisk i hvert fald, har gået i den formening, at staten er ufejlbarlig. Som liberalt menneske er jeg glad for, at der kan blive prikket hul på den antagelse.

Den anden bemærkning, jeg har lyst til at komme med, går først og fremmest på den redegørelse, der er i bemærkningerne, og hvoraf det fremgår, at de regler, vi har i dag, ikke alene inden for den private sektor, men så sandelig også inden for den offentlige sektor gør det muligt at pålægge et individuelt ansvar. Det tror jeg er vigtigt at gøre sig klart, og jeg tror også, det er vigtigt, at man gør sig klart, når man måske skal til at anvende reglerne på offentlige myndigheder, at vi gerne skulle frem til den situation, hvor der sker det, ikke bare inden for den private sektor, men også inden for den offentlige sektor, at hvis der er personer, der med rette kan kritiseres for overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen, må ansvaret også placeres så tæt som muligt på de overtrædelser, der er sket, således at det ikke inden for den offentlige sektor bare bliver på den måde, at man siger: Jåmen der er den offentlige myndighed til at bære det, så dér nøjes vi med at placere ansvaret kollektivt og lader være med at gøre et individuelt ansvar gældende. Jeg vil altså gerne udtrykke ønsket om, at indførelse af det kollektive ansvar ikke medfører, at man så i praksis ikke anvender det individuelle

ansvar, for så løser vi i virkeligheden ikke særlig mange problemer.

Men tilslutning til lovforslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Vi kan også fra SFs side give tilslutning til dette forslag, men jeg må nok indrømme, at vi under gruppearbejdet i dag fik så mange spørgsmål på området, at det er lidt svært at gennemskue det hele, så vi vil i hvert fald i udvalget bede om at få besvaret adskillige spørgsmål, for der er mange ting i det her.

Men vi er positivt indstillet og mener selvfølgelig også, at en kommunal arbejdsgiver lige så vel som en privat arbejdsgiver skal kunne have et bødeansvar.

Estrup (RV):

Vi var jo allerede i november inde på hele dette spørgsmål og også på det lidt besynderlige i, at man skal kunne idømme en offentlig myndighed bøde og dermed give en bøde til borgerne i form af øget beskatning rent generelt. Det er en lidt besynderlig fremgangsmåde, men jeg er enig i, at det nok er nødvendigt både for at skabe en parallelitet mellem de regler, der gælder for private og for offentlige virksomheder, og af rent præventive hensyn. Jeg kan derfor også på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi er positive over for lovforslaget.

Jeg synes dog måske nok, der er grund til at kigge lidt på de mere principielle problemer, der ligger i forslaget, og i den forbindelse vil jeg spørge, om ministeren har overvejet et andet problem, som har været rejst i forbindelse med hele dette spørgsmål om, hvem der faktisk kan komme til at være ansvarlig og få rejst tiltale mod sig i forbindelse med arbejdsmiljøsager, for det er jo oplagt her, at man både kan få et individuelt ansvar og et kollektivt ansvar. Spørgsmålet er, om det er tilstrækkelig afklaret, hvor det individuelle ansvar bør ligge. Dels kan man spørge sig om i forhold til kommuner og offentlige myndigheder, hvem der kan blive pålagt et sådant individuelt ansvar, dels har vi i relation til private virksomheder haft henvendelser i arbejdsmarkedsudvalget, som påpeger, at ikke mindst mellemlederne er i en meget vanskelig situation, fordi direktion og bestyrelse kan fralægge sig ansvaret og derved sætte ansatte på et lavere niveau i en meget